

чивка умореното отъ монотонията око на возимия по тази равнина пѣтникъ. Въ своята крайна любезность капитанинтъ, напълно сега спокоенъ при спокойното къмъ сѣверъ плаване на повѣренія нему парaplувъ, като че да си вмѣняваше въ приятна длъжность да се доближава често до насъ, да заврѣзва разговоръ съ насъ вѣжливо, да ни посочва задаванитѣ отъ далечъ единъ подиръ другъ острови, да ни разказва съ нѣкои кѣси исторически обяснения, кой отъ тѣхъ какъвъ е, като отъ врѣме на врѣме той съ крайна учтивость ни заемаше и телескопа си, за да видимъ отъ далечъ всичко по-ясно и по-разборчиво. Любезностьта на капитанина бѣше при това толкозъ по-голѣма, че въ парахода се намѣрваше съ съпругата си баронъ *Фонъ Брюхъ*, директоръ, въ Цариградъ, на параходното дружество *Лоидъ*, отъ което бѣше, както казахъ, и нашиятъ параходъ. Единъ по единъ почнаха да се изреждатъ прѣдъ насъ, като нарочно поставени тукъ отъ незапомнени врѣмена постове, островитѣ *Закинтъ*, *Кефалиния*, *Итака*, царството на омировия *Одисей* или *Улисъ* съ цѣломъждрената му и умна съпруга *Пинелопи*, св. *Мавра* или, по старому, *Левкада*, и пр. Параходътъ, обаче, не рачи да спре ни при единъ отъ тѣхъ въпрѣки всичката имъ привлѣкателность; той просто минава покрай тѣхъ съ шумолястъ отъ далечъ поздравъ и бърза къмъ сѣверъ безъ почивка ни денемъ, ни нощемъ.

Но ето че въ срѣда, 11-и августа, часа кждѣ 3 1/2 сутринята, по него хванаха изведнажъ да се слушатъ необикновени тропотии съ извънредни припканици, глъчки и заглушителни свирни. Ние сме били стигнали, и параходътъ спущалъ котва прѣдъ островъ *Корфу* или, по старому, *Керкира* (*Κέρκυρα*). Той е най-голѣмиятъ, най-знаменитиятъ, и съ най-богата природа отъ тѣй наречениѣ ионически острови. Тукъ, на него, се видятъ отъ далечъ